

ಪುಟ 7

කතාවේ අකුරු හෝ වචන අඩුපාඩු තිබිය හැක. පහත photos යොදා ඇත්තේ ඔබේ රස වින්දනය උදෙසාය.

පෙර කතාව -

කලින් කතාවේදී සිදුවීම මතක් කරනවානම් මුලදී වදයක් වීගෙන ආපු ජයතිලකගේ වර්තය හොද වර්තයක් වීගෙන ඒම ඇක ගන්න ලැබුන.

ජයතිලකගේ කතා බස් අහල අම්මත් පරන සිදුවීම් හිතීන් අයිත් කර ගෙන සාමාන්‍ය විදියට ජීවත් වෙන්න හැදුවත් ජයතිලක ගේ ක්‍රියා කලාපය ටිකක් තේරුම් ගැනීමට අපහසු ගතියක් තිබුන. මොකද අම්මට සෘජුව ම නැතත් වෙනත් ආකාරයට ඔහුගේ ඕනෑ එපා කම් ඉගට කර ගැනීමට අම්මට විවිද දේවල් කීමද සිදු වුනා. ජයතිලක අපේ ගෙදර දෙන්න අතින් පැත්තට වැට පනින්න ගිහින් බිම ඇද වැටුනු වෙලාවේ අම්ම සාලුව කොටට ඇදගෙන ගිහින් ජයතිලකව උස්සපු වෙලේ අම්මගේ ඇගෙන් ටිකක් රලු විදියට අල්ලපු එකත් ජයතිලක සිදු කරා. ඒ වගේම මහ රූ ජයතිලක ඔහුගේ පිටේ වේදනාව වැඩි වූ යැයි පවසා අම්මට ගෙදරට එන්න කියා අම්මගේ අතින් ජයතිලකගේ පිටේ තෙල් ගෑ මෙන් පසුව අම්මගේ නයිත්ටිය උඩින් ඇද සිට බිලවස් එක ගැල වීමට අන කලත් අම්මා එයට එකග නොවී යලිත් නිවසට පැමිණියා.

අද කතාව -

පසුවදා උදෑසන මා අවදි වූයේ අද දිනයෙ පන්ති යාමටය. එම නිසා මම සාමාන්‍ය පරිදි උදේ එකක් බී මුන කට සෝදා පන්ති යාමට ලෑස්ති වුනා. අම්මක්(කුඩම්මා) වෙනදා ගෙදරට අදින ආකාරයේ නිල් පාට බතික් ගවුමක් ඇදගෙන උදෑසන නිවසේ වැඩ කට යුතු කිරීම සිදු කරයි.

අම්මා - පුතා මේ බත් ටික කන්න

කියා අම්ම මට බත් එකක් බෙදා ගෙනත් දුන්නේය. ඒ අතරේ අම්මා කලින් මැසූ පාපිසි ටිකක් අරගෙන ඒවා පිලිවෙලකට බෑග් වලට දාමා ගත්තේය.(මං කලින් කතාවල කියල ඇති අම්ම පාපිසි මහනව කියල.)

මම - අම්ම අද පාපිසි ටික කඩට දෙන්න යනවද.

අම්මා - ඔව් පුතේ මේ මහපු ටික ගිහින් දෙනව. අතට කියක් හරි ලැබෙනවනෙ ඒකෙන්.

මම - අම්ම දැම්ම යන්වද.

අම්ම - ඔයා යන වෙලාවට ගියානම් මට ලේසියි නේද පුතා.

මම - ඔව්.අම්මට තනියම ඔව උස්සගෙන යන්නත් බෑ නේ.

අම්මා - පුතාටත් පුලුවන්නෙ ටිකක් අරන් යන්න.

මම - පුලුවන් අම්මේ. අම්ම ලෑස්ති වෙලා එන්න.

ඊට පස්සේ අම්ම කාමරේට ගිහින් ලෑස්ති වුනා. අම්ම කාමරෙන් ආවේ සුදු පාට රැලි අල්ලපු කොට සායක් සහ රතු පාට බිලවිස් එකක් ඇදගෙන. සාය දන හිසෙන් පහලට අගලක් වගේ තිබ්බ. ඒක යටින් ගොඩක් ඉඩ තිබ්බත් පස්ස හරියෙන් ටිකක් ෆිට් එකට තිබ්බේ. ඒ නිසා අම්මගෙ පස්ස හොදට කැපිල ජේනවා. බිලවිස් එකත් එහෙමයි. අම්මගේ කර ටිකක් පලලට තිබ්බ. ගොඩක්ම නෑ. හැබැයි අම්මගේ පැහැපත් පපුවේ උඩ කොටස හොදට ජේනවා. අම්මගේ තන් දෙකත් හරිම ලස්සනට පිරිපුන්ව ඉදිරියට නෙරල ඇවිත් නෙත් වශීවන අන්දමට තියෙන්නේ. අම්මගේ බඩ ඉස්සරහට ඇවිත් නැතිව ගානට තියෙන නිසා එතන සිහින් ව ගිහින් ඉන හරියෙන් පස්සට ක්‍රමයෙන් විශාලව ජේනව.අම්ම

කොන්ඩි කඩා දාල පැත්තට පිරල වගේ ඉන්න නිසා අම්මගෙ අමුතු ලස්සනක් තමයි තිබ්බේ. අම්ම ඒ ඇඳුම ඇන්දේ පිරිමි කාගෙවත් හිත දිනා ගන්නවත්, පිරිමි පස්සෙන් ගෙන්න ගන්නවත් නෙමෙයි. අම්මගේ ඇග ඇතුලේ තියෙන පිරිපුන් ඇග නිසා ඇඳුමක් ලස්සනට දිස් වෙන්නේ. ඒ ක නිසා ඕනම පිරිමියෙන් දෙතුන් සැරයක් අනිවාරෙන් අම්ම දිහානම් හැරල බලනව. මම උදේ බත් කාල ඉවර වෙලා අම්මගෙන් ඇහුව.

මම - අම්මේ අපිට සේරම ගෙනියන්න බැරි වෙයි නේද.

අම්මා - අනේ ඔව් පුතේ. අනිත් ඒව කොහොමත් හරියට මහල ඉවර නැති ඒවා අපි ටිකක් ගෙනියමු. අනේ ඒක නෙමෙයි පුතේ ජයතිලක මාමට උදේ කෑම නැතුව ඇති. මන් කෑම එකක් බෙදල දෙන්නම් පුතා ඉක්මනට දීල එන්න කො.

මම - ඉක්මනට බෙදල දෙන්න කො.

අම්මත් ජයතිලක මාම ගැන හොයල බලනව වැඩිද මන්ද. ඊට පස්සෙ අම්ම බත් එකක් බෙදල දුන්නම මම ඒක අරගෙන ජයතිලක මාමගෙ ගෙදරට වැට පැනල ගියා. ගිහින් කතා කරල බත් එක දුන්න.

ජයතිලක - පුතාට මාව මතක් උනා නේද.

මම - මට නෙමෙයි. අම්මට එක පාරටම මටතක් වුනා මාමට කෑම නැතුව ඇති කියල.

මම එහෙම කිව්වම මිනිහගෙ මුනෙ අමුතු හිනාවක් ගියා. ඇත්තටම මට ඒක ඉබේම වගේ කිය වුනා. මොකද මිනිහගේ හැටිත් මම හොඳට දන්නවනේ.

ජයතිලක - කොච්චර දෙයක්ද. ඉතින් පුතා . පුතා පන්ති යන්නද.

මම - ඔව් මාමේ. යන ගමන් පාපිසි ටිකකුත් කඩ්ට දාගෙන යනව.

ජයතිලක - පුතාට පුලුවන්ද ඒවත් අරගෙන තනියම යන්න.

මම - අම්මත් යනව මාමේ. ඒක නිසා අඩුලක් නෑ. මාමට දැන් කොහොමද.

ජයතිලක - දැන් හොදයි පුතේ. පොඩි කොන්දේ කැක්කුමක් විතරයි දැන් තියෙන්නේ. ඊයේ මන් හොදට තෙල් ගැවනේ ඒක නිසා හරි ගියා.

මමනෙ දන්නේ තෙල් ගාපු හැටි.

ජයතිලක - ඉන්න පුතේ මං දෙන්නව ටවුන් එකට එක්ක ගෙන යන්නම්. ඔවත් අරගෙන උදේ බස් එකේ යන්න බෑ නේ.

මම - අනේ එපා මාමේ කොන්දේ අමාරු තියාගෙන නිකන් කරදර වෙන්න ඕන නෑ නේ. අපි බස් එකෙම යන්නම්.

ජයතිලක - දැන් ඒ හැටි ගානක් නෑ . තව පාරක් තෙල් ගැවම ඕක ඇරිල යාච්.

මාම එහෙම කියද්දී අම්ම ජයතිලක මාමලාගෙ ගෙදරට එන පාරෙන් එහාට ආවා.

අම්ම - ඇයි දරුවො මෙව්වර පරක්කු.

මම - අනෙ අම්මේ මාමා කියනව අපිව ටවුන් එකට ගිහින් දාන්නම් කියල .

අම්ම - පිස්සුද අයිගෙය. මෙන්න මේ ගෙදරට වෙලා ඉන්න. අනික කොන්දේ අමාරුවක් තියාගෙන කොහොමද ත්‍රීවිල් ගෙනියන්නේ.

ජයතිලක - දැන් ටිකක් අඩුයි නංගී කොන්දේ අමාරුව.

අම්ම - අපි යන්නම් අයිගෙය. අයිගෙය කරදර වෙන්න එපා.

ජයතිලක - ඔන්න ඕකනේ ඉතින් උබලට උදව්වක් කරන්න ගියාමත් එපා කියන්නව.

අම්ම - මං එහෙම කිව්වේ නෑ නේ අයිගෙය. මන් කියන්නේ අයිගෙය ඉන්න තත්වේ උඩ වැඩිය දගලන්න කියන්න හොද නෑ.

ජයතිලක - මං කිව්වනෙ මට දැන් ටිකක් හොදයි කියල. ගිහින් පාපිසි ටික ලෑස්ති කරපන්. මන් ත්‍රීවිලර් එක අරන් එන්නම්.

කියල ටිකක් සැරෙන් වගේ මාම කිව්ව. කොහොමත් ඒ මිනිහගෙ හැටිනෙ. ටිකක් සැර ගතිය වැඩියි. ඊට පස්සෙ අම්මයි මමයි ගෙදර ගිහින් පාපිසි ටික ගෙයින් එලියට අරගෙන මාම එනකන් බලන් ඉදිය. ටිකක් වෙලා බලන් ඉදියම මාම ත්‍රීවිල් එක අරගෙන ආව අපේ මිදුලට. මාම ඇදගෙන ඉදියෙ කොල පාට සරමකුයි නිල් පාට ගර්ටි එකකුයි. කොහොමත් මාමා ඒ වගේ ඇදුම් තමයි වැඩිපුර අදින්නෙ. අපි ත්‍රීවිල් එකට පාපිසි ටික දාන අතරෙ මන් දැක්ක මාම අපේ අම්ම පල්ලෙහාට නැවෙද්දි අම්මගෙ පස්ස දිහා ඇහි පිය නොහෙලා බලන් ඉන්නව..

ජයතිලක - මගේ මේ අමාරුව තිබ්බෙ නැත්තන් මමත් ඔයටික ත්‍රීවිල් එකට දානව.

අම්ම - හරි අයියෙ ඉවරයි. අපි යමු.

ඇත්තටම බස් එකේ යනවට වැඩිය ත්‍රීවිල් එකේ යන වැඩේට මම තමයි ගොඩක්ම කැමති උනේ. මොකද උදේ බස් වල යනව කියන්න එපාම කරපු වැඩක් නෙ. අපි ත්‍රීවිල් එකේ යද්දි මම දැක්ක ජයතිලක මාමා ඇතුලෙ තිබ්බ කන්තාඩියක් අම්මගේ පැත්තට හරවනව වගේ. මන් හිතන්නෙ යන ගමන් අම්ම දිහා බලන්න වෙන්නත් ඇති. මොනව උනත් මාමා අම්මට ආයිමත් ලන් වෙන්න හදන බව මම මේ වෙද්දි හොඳ හැටි දැන ගෙන තමයි හිටියෙ. ටිකෙන් ටික අපි ටවුන් එකට ලන් වෙද්දි පාපුසි දාන කඩෙත් ලන් උනා. අම්මයි මමයි එකතු වෙලා ඒ ටික කඩේට දාල එතනින් ආපහු ආවා. ඊට පස්සේ මගේ පන්තිය තියෙන තැනින් මම බැහැස්ස.

මම - අම්මෙ මන් යන්වා.

අම්ම - පුතේ පරිස්සමෙන්.

ජයතිලක - කියටද පුතේ පන්ති ඉවර වෙන්නෙ.

මම - 5 ට මාමේ. මම යන්වා.

කියල මම පන්තිය පැත්තට ගියා. අම්මයි ජයතිලක මාමයි විතරක් ත්‍රීවිල් එකේ තනිව යන්ව කියල මතක් වෙද්දිත් මගේ හිතට මහ අමුත් දේවල්

දැනෙන පටන් ගත්ත. ඒ කියන්නේ. මගේ හිතත් දැන් අම්ම ජයතිලක මාමත් එක්ක ඉන්නව බලන්න ඕන කියල ඉල්ලන්ව වගේ හැගීම් මගේ හිතට එන්න පටන් ගත්ත. ඉතින් කොහොම හරි මම පන්තියට ගිහින් ඉගෙනුම් කටයුතු වල යෙදෙද්දි සර් කියන්ව අද පන්ති 2 ට ඉවර කරන්ව කියල. ඒ කියන්නේ 5 ට ඉවර වෙන පන්තිය අද 2 ට ඉවර වෙනව කියන්නේ. ඔන්න ඉතින් හවස පන්තිය 2 ට ඉවර උනාම මම බස් එකේ ඇවිත් හන්දියේ බැහැල ගෙදරට පයින් ගියා. මම ගෙදරට ගිහින් ගේට්ටුව ඇරගෙන ගේ පැත්තට යද්දි කුස්සිය පැත්තේ අම්ම කාත් එක්කදෝ කතා කර කර ඉන්නව මට ඇහුන. මට නිකමට වගේ හිතන ඒ ජයතිලක මාම කියල. මම කෝකටත් කියල හොරාට ගිහින් බැලුව. හරියටම හරි ජයතිලක මාම එක්ක තමයි කතා කරන්නේ. දෙනන් එක්ක කතා කර කර අම්ම රෙදි වනනවා. ජයතිලක මාම වැටෙන් එහා පැත්තේ වැට ඇල්ලගෙන ඉන්නව. අම්මත් නිකන් නෙමෙයි ඉන්නේ. ටවුමට ගිහින් ඇවිත් නාගෙනදෝ කොහෙද රතු පාට සාලුවක් ඇදගෙන තමයි ඉදියේ. ඒකත් යන් තන් පස්ස වැහෙන්න විතරයි තිබ්බේ. උඩත් එහෙමයි තන් දෙකේ කානුවත් හොදට ජේනව. ඒවගේ අම්මගේ තෙත කොන්ඩේ වෙලෙන්න ඕන නිසා කොන්ඩේ උඩට කරල තව සුදු පාට සාලුවක් ගැට ගහගෙන ඉන්නව. අම්ම රෙදි වනන්න අත් දෙක උඩට උස්සදි කිහිල්ලේ මයිල් කුට්ටිය හොදට ජේනව. මාමත් ඉතින් ඒවා හොදට රස විද විද බලන් ඉන්නව.

ජයතිලක - උබනම් මාරම ලස්සනයි කෙල්ලේ.

අම්ම - අනේ අයිියේ දැන් යන්න කෝ විකාර කියවන්නේ නැතිව. කවුරුවත් දැක්කොත් හරි නෑ නේ.

ජයතිලක - කවුරුවත් දකින්නෑ බන්. මන් මේ උබට කියන්න කියල හිටියේ.

අම්ම - මොකද්ද අයිියේ

ජයතිලක - උබට පාපිසි මහන්න ඕන නෑ බන් සල්ලි හොයන්න.

අම්ම - ඇයි අපි හැමදාම අයිියගෙන් සල්ලි ඉල්ල ගන්න කියලද කියන්නේ.

ජයතිලක - නෑ බන්. ඔය ලස්සන ඇගක් තියෙන්නෙ. ඕකෙන් හොඳ ගානක් හොයා ගන්න පුලුවන් නෙ.

අම්ම - ශික් විතරක්. ඊයා. අයිස කියන්නෙ මට ගනිකාවක් වෙන්න කියලද.

ජයතිලක - කවුද බන් කිව්ව උබට එක එකා එක්ක නිදා ගන්න කියල. . උබ ලස්සන නිලියක් වගේ බන්. පොඩ්ඩක් හොයල බලපන් කො උබට රග පාන්න අවස්තාවක් ගන්න තැනක්.

අම්ම - අනේ මේ ඕන නෑ. මේ ඉන්න විදිය මට හොඳයි.

ජයතිලක - හරි හරි බන්. මන් කිව්වෙ මගේ හිතට ආපු එක නෙ.

අම්ම - ඒ ව කරන්න තිබ්බෙ තරුන වයසෙදි.

ජයතිලක - ඇයි දැන් උබ කැතයි කියලද හිතන් ඉන්නෙ. උබ වගේ ලස්සන ගැනියෙක් නෑ බන් මේ අහල ගම් හතකවත්.

අම්ම - අනේ අයිසෙ විකාර කියන්න එපා. ඔන් කසාද බැඳපු ගැනියෙක් අයිසෙ.

ජයතිලක - මම නොදන්න වැයි ඒක.

කතා කරන ගමන් රෙදි වනද්දි අම්ම අන්තිමටම වගේ කලින් ඇඳල හෝදන්නෙ නැතිව තිබ්බ පෑන්ටි බ්‍රා ටිකකයි යට සායවල් ටිකයි වනන්න පටන් ගත්ත. ඒ ටික අම්ම වැනුවෙනම් ටිකක් ලැජ්ජාවෙන් වගේ. මොකද මාමක් එතන ඉන්න වනේ. ඒ අතරේ මාමා...

ජයතිලක - ඇයි බන්. උබ කොහොමද බන් ඕව අදින්නෙ. බලපන් ඔය ඇඳුම් වල හැටි.

කියල යට සායවල් පෑන්ටි බ්‍රා පෙන්න ගමන් කිව්ව.

අම්ම - අනේ අයිසෙ ගැනුන්ගෙ අහවල් ඇඳුම් ගැන හොයන්න ලැජ්ජ නැද්ද. අයිස යන්න දැන්.

ජයතිලක - බලපන් කො ඕව ඇදිල ඇදිල . ඒ මදිවට ඉරිලත් එක්ක.

කියල කිව්ව. ඇත්ත තමයි අම්මගෙ බ්‍රා පැන්ට් යට සායවල් සේරම වගේ ගොඩක් පරනයි.

අම්ම - අපිට හිතෙන හිතෙන වෙලාවට අලුත් ඇඳුම් ගන්න සල්ලි නෑනෙ අයිසෙ. අනික අයිසට ලැප්ප නැද්ද අනෙ මේව ගැනම කතා කරන්නෙ.

ජයතිලක - ලැප්ප වෙන්න මොකටද බන්. මන් උබට සල්ලි දෙන්නම් ආපහු ටවුමට ගියාම යට ඇඳුම් ටිකක් ගනින්.

අම්ම - අනේ අයිසෙ. පිස්සු කතා කියන්න එපා. අනික ඕව කාටවත් ජේන්න අදින්නෙ නෑනේ.

ජයතිලක. - ඒ උනාට උබ කාටත් ජේන්න නෙ වැලේ වනන්නෙ.

කියල කිව්වම දෙන්නටම ලාවට හිතා ගියා.

අම්ම - අද අයිසට පින් සිද්ද වෙන්න ගෑස් එකගෙනාවා. ලොකු දෙයක් අයිසෙ.

ජයතිලක - අනේ නිකන් ඉදපන්. ආයිමත් ආපිසි ගෙනියනවනම් මට කියපන් හොදේ. නිකන් බොරුවට බස් වල රස්තියාදු වෙන්න ඕන නෑ.

අම්ම - ඒකනම් ඇත්ත ඉතින්. අපේ ගෙදර ත්‍රිවිල් එකක් තිබ්බට ගෙනියන්න කවුරුවත් නෑනේ. පුතාට ලයිසන්ස් නෑනේ තාම.

ජයතිලක - මේ ඒක තෙමෙයි පුලුවන්නම් දැන් ඇවිල්ල තෙල් ටිකක් ගාල පලයන්කො බන්.

අම්ම - දැන් එන්න බෑ අයිසෙ. තව ටිකකින් පුතත් ඒවී.

ජයතිලක - 5 වෙනකන් පන්ති තියෙයි කිව්වනෙ. යන් කො.

අම්ම - අද අයිසගෙ පුතා ඒවිනෙ. එයාට කියල ගාව ගන්න.

ජයතිලක - අනේ . අනිද්ද ඉදන් කොහොමත් එයාල මෙහෙ නෑනෙ. ඒක නිසා නංගිට තමයි මගේ ඕනෑ එපා කම් බලන්න වෙන්නෙ.

අම්ම - අනේ ඕක මොකද්ද. මන් අයියට කෑම දෙන්නම්. අයිය අපේ පවුලේ කෙනෙක් වගේ ඉන්න කො.

ජයතිලක මාම වැටල ග ඉදන් අපේ ගේපැත්තට ඇවිත් අම්ම ලගට ඇවිත් කියනව.

ජයතිලක - කොහොමත් පවුලේ කෙනෙක් වගේ තමයි මන් ඉස්සරහට ඉන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ.

කියල අම්මගේ ඉනට අත තියල ජයතිලක මාම ගාවට අම්ම ලන් කර ගත්ත. ඒත් එක්කම..

අම්ම - විකාරද අයියෙ. කවුරුවත් දැක්ක නම්.

ජයතිලක - කවුරුවත් නොදැක්කනම් එහෙම කරාට කරන නැද්ද.

අම්ම - විකාර.

කියාගෙන අම්ම ගස්සගෙන ගෙට යන්න හැරෙන කොටම මාම අම්මගේ පස්ස පැත්තේ එක පැත්තක් අතින් මිරිකුවා. ඒත් අම්ම මුකුත් නොකිය මාම පැත්ත බලල රවල ඉවර වෙලා ආයිමත් ගේ පැත්ත බලගෙන අමුතු විදියට හිනා වී ගෙන ගෙට ගියා. මම හිතුවේ අම්ම ගෙට එනකොට මන් මාට්ටු වෙයි කියල ඒත් මම ඉක්මනට කුස්සියේ බාගෙට ඇරල තිබ්බ දොරට මුවා වෙච්ච නිසා මාව දැක්කෙ නෑ. ජයතිලකගේ උපායන් වලට අම්ම ටික ටික අහුවෙනවද කියලත් මට හිතූන. අම්ම ගෙට ඇවිත් කාමරේට ටවල් එක පිටිමිම දුවගෙන ගියා. ඒත් එක්කම මන් නිහිතපු දෙයක් සිද්ද වුනා. ඒ තමයි අම්ම ගෙට ගිය ගමන් ම ජයතිලක මාමත් එක පාරටම සරම උස්සගෙන ගැට ගහගෙන ගෙට ආවා. මම එනකොටත් දොරට මුවා වෙලා ඉදිය. ඒත් මන් ටිකක් බය උනා මාම හදිසියේවත් කුස්සියේ දොර වැහුව නම් මන් මාට්ටුවෙනව. මාම උඩට මේස් බැනියමක් විතරයි ඇදගෙන ඉදියෙ. මාමා ගෙට ඇවිත් එක පාරටම අම්මගේ කාමරේට ගිහින් කාමරේ දොර වහ ගත්ත. ඒත් එක්කම අම්ම...

අම්මා - අයියේ.. මොකද. අනේ යන්න එලියට.

කියල කියන්ව ඇහුන. මටත් දැන් මොනව වෙනවද කියල බලා ගන්න විදියක්නෑ. මම ඉක්මනට ගෙයින් ඵලියට ඇවිත් අම්මගෙ කාමරේ ජනේලෙ ගාවට ඇවිත් බැලුව මොකද වෙන්නෙ කියල. අම්මට සිටි ජයතිලක මාමා අම්මගේ පිටි පස්සෙන් බදාගෙන තද කරන් අල්ලගෙන ඉන්න ගමන් අම්මගේ බෙල්ල ලෙව කනව. අම්මත් ඒකට විරුද්ධව දැගලුවත් වැඩක් වුනේ නෑ. මොකද අම්මගේ අත් දෙක තදින් මාම අල්ලගෙන ඉන්නෙ. දෙන්නම කන්නාඩි මේසෙ ඉස්සරහ ඉන්න නිසා අම්මට මාමා කරන දේ හොදට ජේනව. අම්මා තවමත් සාලුව ඇදගෙන ඉන්න නිසා අම්ම ඔලුව පහත් කරල සාලුව ගැලවෙනවද කියලත් බලන ගමන් මහකුත් මාමගෙන් අයින් වෙන්නමයි බලන්නෙ.

WalkathapDF.com

අම්ම - අනේ අයිසෙ එහාට වෙන්න කෝ. අනේ ඇයි අයිසෙ මෙහෙම. මට කරදර කරන්න එපා අයිසේහේ.

ජයතිලක - මන් උබට කරදර කරනව නෙමෙයි බන්. මටත් හැගීම් දැනීම් තියෙනව.

කියල අම්මගේ බෙල්ල ලෙවකන ගමන් කිව්ව.

ජයතිලක - නංගියේ .. උබ මට උදව් කරපන්

අම්ම - අනේ අයිසෙ මට තේරෙන්නෑ අයිස මොනව ගැනද කියන්නෙ කියල. අයිස මට පොරොන්දු වුනා මට තවත් කරදර කරන්නෑ කියල. එහෙම එකේ ආයිමත් පටන් ගත්ත නෙ.

ජයතිලක - එහෙම කියන්න එපා බන්. මන් උබට මේ කරදර කරනව නෙමෙයි. අනේ බන් මට මගේ හැගීම් පිට කරන්න උදව් කරපන් නංගියේ. උබට විතරයි ඒක කරන්න පුලුවන්.

අම්ම - මන් එහෙම නෑ ඇයියේ. මන් එහෙම ගැනියෙක් නෙමෙයි. අසරන කම නිසා මන් අයිය එක්ක නිදා ගත්ත තමයි ඒත්...

ජයතිලක - ඒත් නෙමෙයි කෙල්ලෙ. මන් දන්නව උබේ මිනිහගෙන් උබට කිසිම සැපක් නෑ කියල.

අම්ම - ඒ මනුස්සයට පුලුවන් විදියට අපිට කන්න අදින්න දෙනව. ඒ එකට උදව් වෙන්න මන් පාපිසි මහනව. අපිට එහෙම ලොකු කරදරක් නෑ අයියෙ.

ජයතිලක - මන් උබට ඒ ගැන නෙමෙයි කියන්නෙ. ටිකක් තේරු ගනිත් කො.

අම්ම - එහෙනම් මොකද්ද. අනේ අත අරින්නකෝ...

ජයතිලක - මෙන්න මේ දේවල් ගැන.

කියන ගමන් ජයතිලක මාමා අම්මගේ තන් දෙකේ උඩින් පොඩ්ඩක් මිරිකුව.

අම්ම - ආහ්හ්හ්. ඊයා මොනවද මේ කරන්නෙ.

ජයතිලක - බය වෙන්න එපා බන්. මට උබත් එක්ක එකතු වෙන්න ඕන නංගියේ. උබ මට ඒකට උදව් කරපන්.

අම්ම - මන් කසාද බැඳල ඉන්නෙ දෙයියනේ. මොනවද මේ කියවන්නෙ.

ජයතිලක - මන් දන්නව බන් ඒක.

කියන ගමන් ජයතිලක අම්මගේ අත් දෙක අත ඇරිය. ඒත් එක්කම අම්ම ජයතිලකගෙ පැත්තට හැරිල ටිකක් පස්සර වුනා. ඊට පස්සෙ ආයිමත් ජයතිලක මාමා අම්මව අල්ලගෙන කාමරේ බිත්තිය මුල්ලට එක්ක ගිහින් බිත්තියට තියල තද කරල අම්මගේ සිහින් ඉනට අත දාල අල්ල ගත්ත..

අම්මත් මාමාගේ මුන දිහා බලන් ඉන්නව. අම්මගේ මුනේ ලොකු බය ගතියක් තිබුනෙ.

අම්ම - මේ වැඩේ වැරදියි අයිසෙ.

ජයතිලක - නෑ බන්. මට උබම ඕනෙ. මන් උබට හොඳට සලකන්නම්. බය වෙන්න එපා. මට ඕන නම් වෙන ගැනියෙක්ට රුපියල් 4000 ක් 5000 ක් දීල සැප අරන් එන්න තිබ්බ. ඒත් ඒ වැඩේ මට හරියන්නෑ. උන් ගෙ මොන ලෙඩ තියෙද කියල මන් දන්නොනෑනෙ. ඒත් උබ එහෙම නෑ නංගියේ. උබ හරිම පිරිසිදුයි, විස්වාසයි, හැගීම් හොඳට තේරෙනව. මට ඒක එදාම තේරුන. උබ එදා අකමැත්තෙන් උනත් හොඳට මට සැප දුන්න.

අම්ම - ඒත් අයිසෙ. මේ දේ වැරදියි.

ජයතිලක - මන් කිව්වනෙ. අපි දෙන්න අතරෙ විස්වාසෙ හරියට තියෙනම් බය වෙන්න ඕන නෑ. මන් දන්නව බන් උබේ හිත ඇතුලෙ අකමැත්තක් නෑ කියල.

මාමා එහෙම කියල අම්මව එක්කගෙන ගිහින් ඇදෙන් වාඩි කරෙව්ව. අම්ම අකමැත්තෙන් වගේ තමයි ඇදෙන් වාඩි වුනේ. හැබැයි අම්මගේ

හැසිරීම හරිම අමුතුයි. අම්ම කලින් තිබිබ අකමැත්ත දැන් ඇඩුවෙලා ද කියලත් මට හිතන.

අම්ම - දැන් යන්න අයිසෙ. දරුවත් එනව ඇති. අනේ යන්න කෝ.

ජයතිලක - මට යන්න හිතෙන්නෑ බන්.

කියල ජයතිලක අම්ම ගාවින් ඇදේ වාඩි වුනා. අම්ම තාමත් ඇදගෙන ඉන්න සාලුව. ඒත් එක්කම අම්ම වාඩි වෙලා ඉන්න ගමන් මාමට පිටුපාල අනිත් පැත්ට හැරුන. ඒත් එක්කම ජයතිලක මාමා අම්මගේ බඩට එක අතක් තියල අනිත් අත අම්මගේ කරට තියන ගමන් මාමගේ මුන අම්මගේ පිටේ ඇතිල්ලුවා. මාම එහෙම කරද්දි අම්ම ගැස්සිලා වගේ ගියා. ඒත් එක්කම අම්ම නැගිටින්න හැදුවත් හරිගියේ නෑ. මොකද අම්මව තදින් අල්ලගෙන ඉන්න නිසා. මාමගේ මුනේ තියෙන රැවල් ගස් වලට අම්මගේ පිට ඇදිල්ලෙන නිසා සර සර ගාල සද්දෙන් ඇහෙනවා. ඔහොම ටිකක් වෙලා කරද්දි අම්මගේ මුනේ අමුතු හැගීම් ඉස්මතු වෙන්න ගත්ත. අම්ම ඇස් පියාගෙන වගේ හරි අමුතු විදියට ඉන්නේ. ඒත් එක්කම අම්මගේ කටින් ආහිහිහි කියනව වගේ අමුතු විදියට කට අරිනවා. හැබැයි අම්ම සද්දේ එන විදියට කුරේ නෑ ඒක. අම්ම ජයතිලක මාමට බයේ මේ දේවල් කරනවද එහෙමත් නැත්තත් කැමැත්තෙන් කරනවද කියල මම දන්නේ නෑ. ඒත් අම්ම හොඳටම දන්නවා දැන් නම් මාමගෙන් කොහොමවත් බේරෙන්න වෙන්නේ නෑ කියල. ඒ කොහොම උනත් මටත් ඒ වෙලා වෙ හිතන අම්ම මේ කරන්නේ වැරද්දක් ක් නෙමෙයි කියල. මොකද තාත්ත ඉදිය කියල අම්මට ලොකු සැපක් ලැබෙන්නේ නැතුවත් ඇති. ඒ නිසා මම අම්ම ඉස්සරහට මොනව කරනවද කියල බලන් උන්න.

අම්ම - අනේ අයිසේ ඇති. ඇති අයිසේ. දැන් අයිස යන්න කෝ.

ජයතිලක - මන් දැන ගත්ත බන් උබ මේ දේවල් වලට අකමැති නෑ කියල.

අම්ම - අනේ අයිසේ ඒත් මන් කරන්නේ ලොකු වැරද්දක්.

කියල අම්ම එක පාරටම මාම ඉන්න පැත්තට හැරුනත් එක්කම මාමා අම්මගේ කටට අතක් තියල කතා කර ගන්න බැරි විදියට තියල කියනව.

ජයතිලක - වැරැද්දක් නෑ නංගියේ. අපි උබටත් සැප නැතිව ඉන්නෙ. මටත් සැප නැතිව ඉන්නෙ. අපි දෙන්නට දෙන්න විස්වාසෙන් ඉදියොත් කිසිම ප්‍රශ්නයක් නෑ

එහෙම කියල මාමා අම්මගේ කට්ත් අත ගත්ත.

අම්ම - මම දන්නව අයිගෙ. මගේ මනුස්සයවත් මෙව්වර කාලෙකට මන් ගැන මෙහෙම හිතල නෑ. ඒත් අයිගෙ එහෙම නෑ.

ජයතිලක - ඒකනෙ බත් කියන්නෙ. මන් උබට හොදට සැප දීල උබව බලා ගන්නම්.

අම්ම - මම වල් ගැනියෙක් වෙනව නේද එතකොට.

ජයතිලක - එහෙම වෙන්න වෙන උන දැන ගත්තොත් නෙ. බය නැතිව හිටපත්.

කියල ජයතිලක මාමා අම්මගේ ඔලුවෙ ගැට ගල තිබ්බ සාලුව ගල්වල දැම්ම. ඒත් එක්කම අම්මගේ කොන්ඩේ ලස්සනට නිදහස් වෙලා පහලට කඩා ගෙන වැටුන.

ජයතිලක - බලපන් උබේ හැඩ. නිලියකටත් වඩා හැඩයි බත්.

අම්ම - අනේ....

ඊට පස්සේ ජයතිලක මාමා අම්මගේ ටවල් එක ගලවන්න හැදුව. ටවල් එකේ උඩ ගැට ගහල තිබ්බ තැනින් ගලවන්න හදද්දීම අම්ම එක පාරටම ඒක නැවැත්තුව.

අම්ම - මොනවද අයිගෙ මේ කරන්නෙ.

ජයතිලක - වෙන මොනවද බත්. මේ ලස්සන මල්ල ලිහල බලන්න හැදුවෙ.

අම්ම - අනේ අයිගෙට පිස්සුද. මේ මහ දවාලෙ.

ජයතිලක - ඇයි මොකද. එදා උදේ මගෙන් එක්ක ඉදිය නම් දැන් මොකො බැරි.

අම්ම - ඒ එදා නේ. මේ අද.

ජයතිලක - මොකක් .

අම්ම - එදා මගේ තිබ්බ අසරන කමට මන් එහෙම ඉදියෙ. ඒත් දැන් මගේ කැමත්තෙන් මන් ඉන්නෙ. ඒ නිසා රැට තමයි කරන දෙයක්.

ජයතිලක - ඒ කියන්නෙ උබ කැමතියි මේ දේවල් වලට.

අම්ම - මට තේරෙන්නෑ අයිියේ.

ජයතිලක - උබට තේරෙයි බන් ඉස්සරහට මේ ජීවිතේ කොච්චර ආතල් ද කියල.

මාමා එහෙම කියල අම්මව ඇදේ හාන්සි කරල අම්මගේ ඇඟට පැත්තෙන් බර වෙලා අම්මගේ මෝන දිවෙන් ලෙව කන්න පටන් ගත්ත.

අම්ම - අයිියෙහිහි. ඊයා අනේ. කෙලනේ. එපා මගේ මූන සේරගෙම.

ජයතිලක - මට පිස්සු වගේ බන්.

කියල මාමා අම්මගේ දෙතොල් වලට මාමගේ තොල් දෙක හිමිට ලන් කරා. ඒත් එක්කම අම්ම මූන පැත්තකට කර ගත්ත.

ජයතිලක - ඇයි බන්.

අම්ම - අනේ මට මොකද්ද වගේ අයිියේ. මේ බලන්න මට දාඩියත් දැම්ම.

ජයතිලක - එක විදියකට ඉදපන් කෝ.

කියල ආයිමත් අම්මගේ මූන දෙපැත්තෙන් අත් දෙක දාල තද කරගෙන අල්ලගෙන මාම අම්මගේ තොල් දෙක උරන්න පටන් ගත්ත. අම්මටත් මූන හොලවන්න බෑ මූන අල්ලගෙන නිසා. අම්මට ඒ දේවල් එච්චර හුරු නැති නිසා නිකන් තොල් දෙක දික්කරගෙන ඉන්න විතරයි. මාම නම් හොදට අම්මගෙ තොල් උරනවා. අම්මත් මාමගෙ මූන දිහා බලාගෙන ඔහේ ඉන්නවා. අම්ම අත් දෙකත් ඇද උඩ නිකන් තියන් ඉන්නෙ. මම හිතීන් හිතුව වගේ අම්ම මාමගෙ ඇඟන්වත් ඇල්ලුවේ නෑ. ඊට පස්සේ මාම අම්මට තොල දාන එක නවත්තල ආයිමත් ඇදෙන් වාඩිවුනා. අම්මත් ඒත් එක්කම ඇදෙන් වාඩි වුනා.

ජයතිලක - නංගියේ උබට කොහොමද දැනෙන්නෙ ආ.

අම්ම - දෙයියන් මට තේරෙන්නැ..

ජයතිලක - බබෙක් නෙමෙයි නෙ. තේරෙන්නැ කියන්න. ඇත්ත කියපන්. උබට කවදාවත් මිනිහ මේ විදියට කරල නැ නේ.

අම්ම - මොනවද.

ජයතිලක - දැන් මන් කරා වගේ තොල උරල නැ නේ.

මාමා එහෙම කිව්වම අම්ම බිම බලා ගත්ත.

ජයතිලක - ඔහොම බිම බලන්න එපා බන්. කෙලින් කියපන් කො. මන් කැමති කෙලින් කතා කරනවට.

අම්ම - නැ අයියෙ. අයිය කොහොමද එහෙම කියන්නෙ.

ජයතිලක - නංගි ඉන්න විදියෙන් මට තේරුන. ගැනියෙක්ට තොලක් දාද්දි කවදා වත් පුරුදු ගැ නියෙක් නම් ඔහොම නිකන් ඉන්නෙ නැ.

අම්ම - මන් කවදාවත් මෙහෙම කරල නැ කමයි. මට ඒ දේවල් ගැන එව්වර දැනුමකුත් නැ.

ජයතිලක - මාත් එක්ක ඉන්නවනම් මන් නංගිව දිව්‍ය ලෝකේ යවන්නම්.

අම්ම - අයියට එව්වර හයියක් තියෙද. හීහී.

කියල අම්ම හිනා වුනා.

ජයතිලක - අන්න එහෙම හිනා වෙලා ඉදපන් බන්. ඔය ඉන්නෙ ලස්සනට.

අම්ම - අපි දෙන්නගෙ පිරිසිදු කම හරියට තියෙන්නෙ ඕනේ.

කියල අම්ම ආයිමති බිම බලා ගත්ත. ඊට පස්සෙ මාමා අම්මගෙ නිකටෙන් අල්ලල උඩට මුන ඉස්සුව.

ජයතිලක - ඒ කියන්නෙ උබ මාත් එක්ක ඉන්න කැමතියි.

අම්ම - මට අයියව විස්වාසයි. අනික.....

ජයතිලක - හරි හරි.. උබ කැමතිනම් එව්වරයි.

දෙයියනේ අම්ම මේ මිනිහත් එක්ක ඉන්න කැමති වුනා. අම්මට උනත් හැගීම් දැනීම් තියෙනවනෙ ඉතින්.

ජයතිලක - මන් මගේ ගැනිට වගේම උබට සලකන්නම්.

අම්ම - දෙයියනෙ. මට තව කසාදයක් කරන්නනම් බෑ.

ජයතිලක - මට හිතුවනොත් නංගිව කසාද බදින්න බැරි කමකුත් නෑ.

අම්ම - නෑ එහෙම ඕනෙ නෑ. අපිමෙහෙම ඉමු.හී හී හී

කියල අම්ම විහිලුවට හිනා වුනා. ඒත් එක්කම ජයතිලක මාමා අම්මගේ සාලුව තව සැරයක් ගලවන්න හැදුව. එතකොටත් අම්ම ඒකට විරුද්ද වෙලා සාලුවට අත තියාගත්ත.

ජයතිලක - බය වෙන්න එපා බන්. ඔය ගැට දෙකවත් බලන්න දියන්.

අම්ම - අනේ අයියේ මන් කිව්වනෙ දවල් බෑ කියල.

ජයතිලක - ඇයි මිනිහත් එක්ක දවල් කරලම නැද්ද.

අම්ම - නෑ අයියේ. අනික මේවගේ දේවල් කොහොමත් නෑ.

ජයතිලක - මොනවගේ දේවල්ද.

අම්ම - ඇයි දැන් බලන්න ඕන කිව්වෙ.

ජයතිලක- හරි මන් උබේ මිනිහ නෙමෙයි නෙ. ඒක නිසා පොඩ්ඩක් බලන්න දියන් කො.

අම්ම - ඒත්..

ජයතිලක - කාමරේ දොර වහලනෙ බන් බය වෙන්න එපා.

අම්ම - මට ලැජ්ජයි අයියෙ.

ජයතිලක - ලැජ්ජ වෙන්නෙ මොකටද බන්. ඕව පුරුදු වෙයි ඉස්සරහට.

කියල මාම හිමිට අම්මගේ සාලුවේ ගැටේ අයිත් කරා . එහෙම කරල හිමිට වාඩිවෙලා ඉන්න ගමන් සාලුව වම් පැත්තෙ තනේ පැත්තෙන් පල්ලෙහාට කරා. ඊටත් වඩා මාමා පල්ලෙහාට කරන්න හැදුවත් අම්ම අත කියල නවත්ත ගත්ත. දෙන් අම්මගේ වම් පැත්තෙ තනේ සම්පූර්ණයෙන්ම එලියට ඇවිත් තියෙන්නෙ. ඒකනම් හරිම ලස්සනයි. හරියට නිල් චිත්‍රපට වල ඉන්න ගැනුන්ගෙ එකක් වගේ මයි. හොඳට පිරිපුන්ව තිබුන. හරිම ලස්සනයි. ඊටපස්සෙ මාමා හිමිට අම්මගේ තනේ කලුපාට ගැටේ හරියෙන් ඇල්ලුව. එහෙම ඇල්ලුවම අම්ම එක පාර බය වෙලා වගේ ගියා.

ජයතිලක - බය වෙන්න එපා බන්.

අම්ම - දැන් ඇති අයිසෙ. දැන් ඉතින් බලා ගත්ත නෙ.

ජයතිලක - පොඩ්ඩක් හිටහන් බන්.

ඊට පස්සෙ මාමා අම්මගේ තනේ කලු පාට ගැටේ හරිය ඇගිලි දෙකෙන් සිනිදුවට මිරි ගන්න පටන් ගත්ත. ඒත් එක්කම අම්ම...

අම්ම - ආහ්හ්හ්හ් අයිසේහ්හ්.

ජයතිලක - උබ කැමතියි නේද මන් එහෙම කරනවට. බලපන් උබ ඒ කෑ ගහපු විදියෙ ලස්සන.

අම්ම - වෙලාවට හිමිත් කෑ ගැහුනෙ. අයිසත් කරන දේවල්. දැන් ඇති.

ජයතිලක - ඔහොම ඉදපන් කො.

කියල ආයිමත් මාමා අම්මගේ තනේ කලු පාට ගැටේ ඇගිලු තුඩු වලින් මිරි කුවා. හැබැයි මේ සැරේ නම් අම්ම කෑ ගැහුවෙ නෑ. අම්ම ඒ වෙනුවට වෙගෙන් හුස්ම ගන්න ගමන් යටි තොල හපනවා. ඔහොම ටික වෙලාවක් වම් තනේ කලු පාට ගැටේ මිරිකල ඉවර වෙලා. මාමා හිමිත් සැරේ සම්පූර්ණ ගැටේම මිරිකන්න පටන් ගත්ත.

අම්ම - අයිසේහ්හ්.

ජයතිලක - සනීපයි නේද.

අම්ම - අනේ අයියේ. ඇති අයියෙ ඇති .

අම්ම එහෙම කිව්වත් වැඩක් වුනේ නෑ මාමා දිටම මිරිකන්න පටන් ගත්ත. ඊට පස්සෙ මාමා හිමින් සැරේ අම්මගේ වම් තනේට මාමගේ මුන ගෙනිහින් අම්මගෙ වම් තනේ හිමින් උරන් පටන් ගත්ත.

අම්ම - මේ මොකද. එපා අනේ.

කියල අම්ම මාමගෙ මුන අයිත් කරා .

ජයතිලක - ඉවසන් ඉදපන් කො.

අම්ම - අනේ අයියේ මේ දේ වැරදියි එපා.

ජයතිලක - දැන් උබ කැමති වුනා නෙ මේ දේවල් වලට.

අම්ම - මන් හිතුවෙ නෑ මෙහෙම දේවල් අයිය කරයි කියල.

ජයතිලක - ඒ කනෙ කියන්නෙ. නංගි මොනවද දන්නෙ. මේ දේවල් නිකම්ම පුරුදු වෙයි බලන් ඉදපන් කො.

අම්ම - අනේ මන් අයියෙ.

ආයිමත් මාමා අම්මගේ තනේ හොදට උරන ගමන් ලෙව කන්න පටන් ගත්ත.

ජයතිලක - උබේ කුක්කු හරි රසයි බන්.

අම්ම - අනේ ඉන්න බොරු නොකිය. මගේ මොන කුක්කුද.

ජයතිලක - බලපන් උබේ මේ තන් වලට කවදාවත් කිරි උනල නෑනේ.

අම්ම - මේ දේවල් මගේ කැමැත්තෙන් වෙච්ච දේවල් අයියෙ. ඒක නිසා මන් හිත හදන් ඉන්නෙ.

ජයතිලක - මට ඕන නම් කිරි උනවන්නත් පුලුවන්.

අම්ම - විකාර කියවන්න එපා අයියෙ. දැන් ඔය ඇති.

"මට ඕන නම් කිරි උනවත්තත් පුලුවන්" ඒ වචන ටික ඇහුනම නම් මගේ ඇගේ හිරිකඩුත් පිපුන. මොකද ඒ වචන ටික ඇහුවහම ඔයාලටත් තේරෙනව ඇතිනෙ ජයතිලක මොකද්ද අදහස් කරේ කියල..

අම්ම - දැන් ඇති අයිසෙය.

එහෙම කියන්නවත් එක්කම මාමා අම්මගේ උකුල තියෙන තැනට එක පාරටම අතින් ගැහුව.

අම්ම- අහ්හ්හ්හ්හ්

ගාල හයිසෙන්ම කිව්ව. ඒත් එක්කම ජයතිලක අම්මගෙ තනේ අත ඇරිය.

අම්ම - මොනවද අයිසෙ කරන්නෙ. බලන්නකෝ කාට හරි ඇහුන නම්.

ජයතිලක - උබනම් මරු බන්. මම උබ බන් බොලන් කියල කතා කරාට කමක් නෑ නේ.

අම්ම - කමක් නෑ ඇයිසෙ. මන් දන්නවනෙ අයිසෙගෙ හැටි. මන් ඒකට කැමතියි.

ඔන්න ඒත් එක්කම.

පොඩි එකෙක් - ඇන්ටි ඇන්ටි

කියනව ඇහුන .ඒත් එක්කම අම්ම කලබල වුනා.

අම්ම - රේනු අක්කගෙ පුතා ඇවිල්ල. මොකද දන්නෑ. මේ දේවල් දැන් බෑ කිව්වෙ ඕක තමයි මන්. අයිස ඔහොම ඉන්න මන් බලන්නම්.

WalkathapDF.com

අම්ම ටිකක් අඩු හඩින් කිව්ව. එහෙම කියල අම්ම ඇදෙන් නැගිටල සාලුව හරියට හදාගෙන සාලුවට උඩින් ගවුමක් ඇදගෙන අම්ම කාමරෙන් එලියට ගියා. ඒ පොඩි එකා තාම 5 වසර. උඟට එව්වර ගානක් නෑ ඇතුලෙ වෙන ඒව ඇහුනත්. ඊට පස්සෙ අම්ම ආයිමත් කාමරේට ආවා.

ජයතිලක - මොකටද ඇවිත් තියෙන්නෙ.

අම්ම - මෙහෙ තිබිල ගෙනිව්ව ඉදි ආප්ප වත් ගෙඩිය ආපහු අරන් ඇවිල්ල.

ජයතිලක - ආ ඒක මිසක්.

අම්ම - ඒක මිසක් නෙමෙයි තව ටිකක් ඉවරයි නෙ. මන් කිව්වනෙ දවල්ට මේ දේවල් බෑ කියල.

ජයතිලක - හරි හරි බන්. කෝ සිය ගවුම පොඩ්ඩක් ගලවපන් කො.

අම්ම - දැන් යන්න අයිසෙ. තව ටිකකින් පුතත් ඒව්. අයිස යන්න.

ජයතිලක - මන් උබව පස්සෙ අල්ල ගන්නම් කො.

කියල ජයතිලක අම්මගෙ පස්සට තට්ටුවක් දාගෙන කාමරෙන් එලියට ගියා. එතනින් පස්සෙ දේවල් මන් බලන්න ගියේ නෑ මන් මාට්ටු වෙයි කියල හිතල. ඒකනිසා මන් ආපහු හිමිට ගේට්ටුව ඇරගෙන එලියට ගිහින් පන්ති ඇරෙන වෙලාවට වෙනද එනව වගේ ආපහු ගෙදරට ආවා. මන් ගෙදර එව්ව් අම්ම කුස්සියේ උයනවා. අම්ම ඇදන් ඉදියෙ තැබිලි පාට මල් තියෙන ලස්සන ගවුමක්. අම්මගේ දනහිසෙන් පහලට ඒ ඇඳුම තියෙනව. දන්නවනෙ අම්ම හරිම ඩිසන් විදියට අදින්නෙ. ඒ උනාට ඉතින් අම්ම වෙන මිනිහෙක් එක්ක ඉන්න කැමති වුනයි කිව්වම නම් මටවත් හිතා ගන්න බෑ. මම ඇග පත සෝද ගන්න

බාහිර ජාතිකයන්ගේ භවය වෙළඳාම දේවල් හොඳට කල්පනා කරා. ඊට පස්සේ මම අම්මව (කුඩම්මා) මතක් කරලා හොඳ අතේ පාරකුත් ගැහුව. මට වෙනදා නොයන තරම් ලොකු කැරි කන්දරාවක් අද ගියා. මගේ මෝල තද වෙළඳ නිසාද දන්නෑ. සුපුරුදු පරිදි අපි රැට කෑම කාල වෙනදාවගේ ම ටිකක් වෙලා ටීවී බල බල ඉදිය. අම්මගේ නම් කිසිම වෙනසක් නෑ. මගේ එක්ක වෙනද වගේ ආදරෙන් කතා කර කර ඉන්නවා. ඊට පස්සේ අපි රැ නිදා ගත්ත.

ඉන් පසු දින උදා වුනා. අද සිකුරාදා දවසක්. අදත් මට පන්ති. මම පන්තියන්න වෙනදා වගේ ලැස්තිවුනා . ඒ අතර මන් දැක්ක ජයතිලක මාමා පුතාගේ ගේ පදිත්වියට යන්ව වෑන් එකෙන්. වෑචන් එක මිනිහගේ. මට කියන්න අමතක වුන මුනිහට බයික් එකක් ත්‍රිවීලර් එකක් වෑචන් එකක් තියෙනවා. සල්ලි තියෙනව මිනිහට. අම්මත් වෙනදාවගේ මට කෑම බෙදල දීල සාමාන්‍ය විදියටම ඉදිය. අද දවස ගැන කියන්නම් කිසිම වෙනසක් නෑ. වෙනද වගේමයි. අදතමයි තාත්ත සති අන්තයේ නිවාඩුවට එන්නේ. තාත්ත රැට 7 ට ගේ ගෙදර ආවා. සෙනසුරාදා ඉරිදා තාත්ත ගෙදර නිසා ජයතිලක මෙහේ ආවේ නෑ. අද කතාව මෙව්වර තමයි. සදුදා ඉදන් වෙළඳ දේවල් ඊලග කතාවෙන් දාන්නම් කෝ.

*කතාව ගැන ඔයාලගේ අදහස් [comment](#) කරන්න

*ඉදිරිකතා පිලිබද ඔයාලගේ අදහස් කියන්න

මතු සම්බන්දයි.

Thank You for Reading!

කතාව කියවීමට ස්තූතියි!

**This Wal Katha PDF was downloaded from
walkathapdf.com**

**පහල Link එකෙන් තවත් Wal Katha කියවන්න
<https://walkathapdf.com>**

**මියාගෙ කතාවත් අපේ site එකේ පලකරගන්න කැමති නම් අපේ
email එකට දැන්ම එවන්න
walkathapdf@gmail.com**